

Af *Poul Sørensen* til forsvarsministeren:

„Vil forsvarsministeren i henhold til § 19, stk. 3, i folketingets forretningsorden give tinget en redegørelse for forsvarets materielbehov og for de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at gennemføre de i forsvarsordningen forudsatte materielanskaffelser?“

Poul Sørensen: Da folketinget for snart 2 år siden gennemførte den nuværende forsvarsordning, var det en selvfølgelig og klar forudsætning, at værnene blev forsynet med moderne og tidssvarende materiel, så ordningen kunne fungere efter sin mening. Udgifterne til materielanskaffelse skulle fastsættes år for år, fremgik det af betænkningen. I afsnittet om hærens styrke hedder det, at man er opmærksom på, at hærens omdannelse vil forudsætte betydelige materielfornyelser i hæren, og det tilføjes, at forudsætningen for, at denne omdannelse kan finde sted, derfor vil være, at der kan opnås våbenhjælp i fornøden udstrækning.

Der er siden da givet forskellige bevilninger til flådebygningsprogrammet og til flyvevåbenet. USA har her betalt halvdelen af udgifterne som våbenhjælp. Hæren har i sommer fået en ekstraordinær bevilling på 75 mill. kr. til visse materielanskaffelser. Men alle er klar over, at disse bevilninger er ganske utilstrækkelige til at dække selv det mest påtrængende materielbehov. Det er da også fremgået af dagspressen, at forsvarsministeriet har ladet udarbejde et budget, der omfatter materielanskaffelser af en helt anden størrelsesorden.

Både i befolkningen og inden for værnene spores der megen bekymring og uro over den langsommelighed, hvormed regeringen behandler disse problemer. Allerede i august havde jeg indtryk af, at forsvarsministeren selv var nået til et tilfredsstillende, positivt resultat, men først i november måned forlød det, at ministeren havde taget spørgsmålet om materielanskaffelserne op til drøftelse i regeringen, og endnu har vi ikke hørt noget til resultatet af disse drøftelser og står i virkeligheden helt uden oplysninger om, hvad regeringen egentlig agter at foretage sig.

Det er derfor, jeg anmoder den højtærede forsvarsminister om at benytte den adgang,

folketingets forretningsorden giver, til over for tinget at redegøre for hele stillingen inden for værnene. Den hemmelighedsfuldhed, som hidtil har hersket, tjener ikke noget nyttigt formål, tværtimod, og man ser også, hvorledes andre parlamenter frit og åbent for alle diskuterer landets forsvarsberedskab.

De spørgsmål, der først og fremmest ligger mig på sinde, er en redegørelse for den nuværende stilling vedrørende de forskellige værnsmateriel, en opgørelse over, hvad der efter forsvarsministerens mening er fornødent for at være i overensstemmelse med forsvarslovens forudsætninger — helst bilagt oplysninger fra værnsledelserne på samme måde, som vi fik det under forsvarsforhandlingerne — stillingen til, om ikke den fremtidige udgiftsramme bør være mindst 1 500 mill. kr., og en redegørelse for, hvorvidt Danmark fortsat kan forvente den våbenhjælp, som De Forenede Stater hidtil rundhåndet har ydet os.

Det er mit håb, at forsvarsministeren vil give tinget en redegørelse med så positive løfter, at han stadig kan føle sig i overensstemmelse med det store flertal her i salen og ude i befolkningen.

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Jeg er naturligvis meget villig til at give folketinget en redegørelse som ønsket af det ærede medlem.

Der er, som det også har været offentligt omtalt, af værnene udarbejdet opgørelser over de kommende års behov for materielanskaffelser. Dette behov har i nogen tid dels været til overvejelse i regeringen, dels været drøftet med repræsentanter for USA med henblik på muligheden for at få opfyldt de forudsætninger for våbenhjælp, som blev opstillet, da forsvarsforliget i sin tid blev indgået. Disse overvejelser og drøftelser er endnu ikke afsluttet, og jeg vil finde det mest rimeligt, at vi når til en i det mindste foreløbig afslutning heraf, forinden den nævnte redegørelse gives her i tinget.

Poul Sørensen: Jeg beklager stærkt det svar, jeg har modtaget af den højtærede forsvarsminister. Det vil altså sige, at hele sagen yderligere skydes ud i det uvisse. Oppositionen, som har et stort medansvar